

ПОЛІТИКА ЗАЛУЧЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ МІЖНАРОДНИХ ІНВЕСТИЦІЙ

Студ. Н.Ю. Лесюта, гр. БМЕк-17,
Наук. керівник ст. викл. О.Ю. Будякова
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Мета – дослідити ефективні шляхи залучення міжнародних інвестицій та об'єктивне їх використання.

Завдання – сформулювати конкретні етапи та напрями залучення іноземних інвестицій та їх доцільний розподіл між секторами економіки.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження є іноземне інвестування в економіку України, а предметом – стратегія залучення використання іноземних інвестицій.

Результати дослідження. Сучасна стратегія розвитку іноземного інвестування в Україні формується у контексті завдань із забезпечення умов для довготривалого економічного зростання. Криза внутрішнього інвестування актуалізує проблему залучення іноземних інвестицій [1].

Сучасна інвестиційна політика України повинна орієнтуватись на нарощування інвестиційних ресурсів, послідовного збільшення частки капітальних вкладень у ВВП, поліпшення структури інвестиційних джерел та оптимізації напрямів їх вкладення. З цією метою Уряд має розробити та забезпечити ефективну реалізацію довготермінової стратегії розвитку інвестиційного потенціалу, його ефективне використання передусім у реальному секторі економіки [2, с. 56].

Для нормалізації процесу відтворення норма чистих заощаджень повинна зростати. Інструментами реалізації цього завдання можуть стати:

- інтенсивне оновлення основних фондів засобами амортизації;
- послаблення податкового навантаження та товаровиробників;
- створення системи страхування інвестицій;
- всебічний розвиток системи лізингу машин і обладнання;
- зменшення витратного навантаження на економіку з боку незадіяних виробництв;
- виведення з експлуатації фізично-зношених основних фондів;
- узгодження грошово-кредитної політики із завданням інвестиційної стратегії.

Значний потенціал інвестиційних ресурсів мають домашні господарства [3, с. 28]. У країнах з розвинутою ринковою економікою чверть національних заощаджень формується за рахунок такого джерела. Уряд має забезпечити впровадження системи заходів для посилення довіри населення до кредитно-фінансових установ шляхом гарантування повного збереження коштів та одержання сталого відсоткового доходу.

Подальшого розвитку мають набути фінансова інфраструктура, медичне та соціальне страхування, страхування приватного житла, транспортних засобів, емісія цінних паперів для продажу населенню, підтримка приватних інвестицій у житлове будівництво. Перевага у визначенні напрямів державного інвестування повинна надаватися галузям, які мають важливе значення для забезпечення життєздатності економіки і є малопривабливими для приватних інвесторів, а також галузям, що забезпечують створення інфраструктури.

Держані інвестиції слід використовувати як засіб створення первинних умов для залучення приватних та іноземних інвестицій у розвиток пріоритетних галузей. Особливої уваги вимагають інвестиційні проекти зі змішаним фінансуванням – з використанням державної частки інвестицій як гарантії цільового спрямування інвестиційних ресурсів та можливістю дальшої приватизації.

Світовий досвід показує, що у трансформаційному періоді іноземні інвестиції на певний час стають важливим фактором економічної стабілізації, а при продуктивному їх

використанні – й одним із факторів економічного зростання. За умов, коли у ближчій перспективі практично неможливо створити загальні сприятливі умови для суттєвої активізації іноземної інвестиційної діяльності в Україні, зусилля повинні акцентуватись на формуванні ефективних механізмів її вибіркового регулювання.

Поділ іноземних інвестицій за термінами їх вкладення має враховувати два аспекти. Стимулювати потрібно насамперед середньо- та довготермінові іноземні інвестиції. Одночасно важливим резервом залучення іноземного підприємницького капіталу залишається стимулювання невеликих короткотермінових капіталовкладень, коли зменшуються ризики іноземних інвесторів, оперативно використовуються їх вільні ресурси. Стимулювання середньо- та довготермінових первинних іноземних інвестицій може забезпечити розширення прав іноземних інвесторів на власність та їх активну участь у приватизації. Тим більше що це створить умови для обмеження «втечі» капіталів з України.

Впливаючи на видову структуру іноземного інвестування, необхідно орієнтуватись на перехід від товарних та фінансових інвестицій до інтелектуальних або матеріалізованих у сучасних технологічних процесах.

Напрями, галузева та регіональна структура використання іноземних інвестицій у їх вільній частині формуються у відповідності з певними пріоритетами. Галузевому напрямку іноземних інвестицій передусє аналіз конкурентоздатності і потенційних джерел внутрішнього та зовнішнього фінансування галузей (секторів) національної економіки з виділенням: галузей та виробництв, пріоритетних для іноземного інвестування; секторів та галузей, де діяльність іноземних інвесторів обмежується; галузей, закритих для іноземного капіталу. Подальша деталізація галузевих пріоритетів орієнтує іноземних інвесторів на конкретні інвестиційні проекти. Це, з одного боку, забезпечить їх адресність та ефективність, а з іншого – буде відповідати західній технології реалізації крупних зарубіжних інвестицій [4].

Висновки. Визначення регіональних пріоритетів розвитку іноземної інвестиційної діяльності має принципове значення для становлення національної економіки України як збалансованої системи галузевих та територіальних взаємовідносин. Нерівномірність територіального розміщення економічного потенціалу не тільки спричинює суттєві соціально-економічні диспропорції, а й обумовлює відповідну деформованість структури експорту та зовнішньоекономічних зв'язків у цілому. Саме ці – незалучені достатньою мірою у міжнародні економічні зв'язки – області мають порівняно кращі умови для розвитку регіональних форм інтернаціоналізації, – зокрема для прикордонної торгівлі, створення вільних економічних зон, участі у регіональних інтеграційних угрупованнях. Тому в цілому і повинен забезпечуватись баланс галузевих та регіональних пріоритетів залучення та використання іноземних інвестицій у контексті структурної перебудови національної економіки.

Ключові слова: інвестиційна політика, іноземні інвестиції, галузеві інвестиції, міжнародні зв'язки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Сучасні проблеми економічного розвитку України: монографія / за ред. О.В. Ольшанської, А.О. Мельник, Т.Є. Воронкової – К.: ТОВ «ДКС центр», 2018. – 184 с.
2. Mykola Denysenko, Alona Melnyk, Zorina Shatskaya, Olena Budiakova International regulatory experience business activity // M. Denysenko, A. Melnyk, Z. Shatskaya, O. Budiakova. – Research and Innovation: Collection of scientific articles. – Yunona Publishing, New York, USA. – 2019. – 200 p. – p. 55-58.
3. Мельник А.О. Інтеграційні альтернативи для АПК України в умовах світової економічної кризи / А.О. Мельник, М.І. Пугачов // Економіка АПК. – 2014. – №4. – С. 28–32.
4. Україна: поступ у XXI століття. Стратегія економічної та соціальної політики на 2000–2004 рр. Послання Президента України до Верховної Ради України 2000 р. – Урядовий кур'єр, 2000. – №6.